

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Anton Roos		OP SA 20–23
Handledare		
		Antal ord: 11 964
Tua Sandman	Beteckning	Kurskod
	OPSA	IOP415
<p>KONSEKVENSER AV UTPOSTERS PLACERING I AFGHANISTAN PÅ LÄGRE FÖRBANDSNIVÅ</p> <p><u>ABSTRACT:</u> This study aims to highlight the consequences on outposts in Afghanistan in the context of COIN and ISAF during 2003-2012. Previous research in this area is more oriented towards the perspective of COIN at the strategic and operational level and not at the tactical and local level. For example, previous research has written about how important military presence and adaptation are, but not what consequences the company that is deployed to an area and conducts the COIN operation receives.</p> <p>The study was designed with Kilcullen's theory about COIN and his 28 articles as a basis, and the study was conducted with in-depth interviews as the main empirical material, with officers who served in the Swedish Armed Forces, and the British Army during 2005-2012 in Afghanistan.</p> <p>The study finds that one consequence at one of the outposts was from the terrain, which was that the local infrastructure couldn't support heavy military vehicles that came to the outpost, which resulted in the roads and irrigation ditches being destroyed by the vehicles' weight.</p> <p>The study also found interesting patterns amongst the informants that had the same consequences, which was that the roads leading towards the outposts were often very few, which led to a predictability for the enemy to use against the units stationed at the outpost. Another interesting find in this study is that there was a difference in how open each outpost was. For example, the British Army's outposts were more open to civilians than the Swedish outposts, although the British Army had more fighting in their area than their Swedish counterpart.</p> <p><u>Nyckelord:</u> Counterinsurgency, upprorsbekämpning, FOB, outpost, camp, Afghanistan, ISAF, consequences.</p>		

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	3
1.1. FORSKNINGSÖVERSIKT	3
1.2. PROBLEMFÖRMULERING	7
1.3. SYFTE	7
1.4. FRÅGESTÄLLNING	8
1.4.1. Avgränsningar	8
2. TEORI	8
2.1. MOTIVERING FÖR VALD TEORI	8
2.2. KILCULLENS 28 ARTIKLAR	9
2.3. KRITIK MOT TEORI	11
3. METOD	11
3.1. FORSKNINGSDESIGN	11
3.1.1. Intervjustudie	12
3.1.2. Urval av informanter	13
3.2. FORSKNINGSETISKA ÖVERVÄGANDEN	14
3.3. KÄLLKRITIK	15
3.4. OPERATIONALISERING	16
3.4.1. Intervjufrågor	17
4. ANALYS	19
4.1. LÄGE OCH NÄRHET TILL CIVILA OCH FIENDEN	19
4.2. SAMARBETE, TILLIT & PROJICERING	22
4.3. PATRULLER & UNDERSTÖD FRÅN UTPOSTER	24
4.4. SYFTET MED UTPOSTEN & KUNDE DE LÖSA SINA UPPGIFTER	26
4.5. ÖVERGRIPANDE MÖNSTER AV EMPIRINS KONSEKVENSER	27
4.6. DISKUSSION KOPPLAT TILL TEORI	28
5. AVSLUTNING	30
5.1. SAMMANFATTNING AV STUDIEN	30
5.2. SLUTSATSER OCH DISKUSSION	30
5.3. VIDARE FORSKNING	32
5.4. RELEVANS FÖR YRKESUTÖVNINGEN	33
LITTERATURFÖRTECKNING	34
ARTIKLAR	34
LITTERATUR	34
HANDBÖCKER	35
INTERNET	35

1. Inledning

I början består International Security Assistance Force (ISAF) operationer i Afghanistan av stabiliserande insatser med så kallade provincial reconstruction teams (PRT). Dessa består av mindre enheter som framrycker mellan byar i obepansrade fordon, för att bygga relationer med civila samt kunna starta byggnadsprojekt. Efterhand som operationen pågår etableras utposter och camper för att dels ha övernattningsmöjligheter för dessa PRT, dels för mindre insatsstyrkor (QRF) (Larsdotter, 2008, ss. 360, 363). Med tiden förvärras situationen i Afghanistan och dessa PRT behöver alltmer övergå till större stridsenheter på grund av ökade strider. Detta syns även genom att ISAF övergår till upprorsbekämpning 2006 som pågår till 2010 (Holmberg och Hallenberg, 2017, ss. 13–14). Vissa regioner erhåller mer motstånd och strid än andra, exempelvis Helmand, där flertalet större strider sker (Ucko och Egnell, 2013 s. 75).

Utöver detta skapar USA en ny doktrin för upprorsbekämpning 2006 (U.S. Army och U.S. Marine Corps, 2006). Denna doktrin framhäver vikten av militär närvaro, vilket resulterar i att både USA och ISAF upprättar flertalet mindre utposter, för att kunna ha lokal militär närvaro. Problemet med detta är dock att flera utposter blir dåligt placerade samt med begränsade resurser. Som resulterar i statiska förband som ej kan lösa sina huvudsakliga uppgifter.

1.1. Forskningsöversikt

På grund av att forskningsområdet är begränsat kopplat till konsekvenser av en utpost placering, samt utposter på kompani och lägre nivå kommer denna forskningsöversikt utgå ifrån närliggande forskningsområden som handlar i stort om militär anpassning och upprorsbekämpning under 2003–2012.

Crane (2010, s. 65) skriver om kapitel 5 i USA:s handbok om upprorsbekämpning, FM 3–24 counterinsurgency, som trycker på att aktören ska följa ”clear, hold, build” som inriktning för att uppnå ett permanent resultat. Detta beror på att i början av Afghanistan och Irak konflikten lämnade förband de områden som de hade genomfört operationer i. Således kunde insurgen-terna återta förlorade områden utan strid och USA:s operationer misslyckades med att uppnå sina mål (Crane, 2010, s. 65). Vidare menar Crane (2010, s. 65) att handboken lyfter originalitet och lösningar som passar de unika lokala situationerna och inte att en lösning är rätt för varje område.

Haaland (2016, ss. 1006, 1012) skriver att Norge, tillika ISAF genomförde större operationer för att ta kontroll över områden och när de lämnade områdena, återkom talibanerna och återtog kontrollen. Efter flera år och nya riktlinjer från ISAF resulterade det i att Norges strategi gick mot en mer befolkningsinriktning. Som syftade till att hålla områden och etablera en militär närvaro genom flera utposter (Haaland, 2016, ss. 1011–1012).

Haaland (2016, ss. 1019–1020) drar slutsatsen att Norges operation var hämmad av dåtida moderna begrepp (clear, hold and build, som lyfts ovan), som visade sig vara mer önsketänkande av politiker än användbara riktlinjer. Ett exempel är att de enbart hade 150 soldater tillgängliga för operationer utanför deras camp. Vilket resulterade i att de inte kunde behålla områden som de säkrat från talibaner.

Fortsättningsvis skriver Crane (2010, s. 70) att General Petraeus, chef över multi-national forces in Iraq (MNF-I) valde att följa FM 3–24 riktlinjer och omvandlade dessa till specifika uppgifter. Ett exempel är för att kunna skydda och ha kontakt med lokalbefolkningen, så flyttade general Petraeus ut förband från stora militärbaser till mindre ”...*combat outpost and joint security stations in the neighbourhoods that needed to be secured*” (Crane, 2010, s. 70).

I kontrast till ovan där General Petraeus flyttade ut förband från baser till lokala utposter, valde General Casey, chef över MNF-I innan general Petraeus, att avveckla dessa bataljons och kompaniutposter och dra tillbaka förbanden till de större baserna. Anledningen var att general Casey såg sina styrkor som ett virus hos Iraks befolkning, där det fanns en risk att USA:s styrkor skulle gå från en symbol av frihet till en hatad ockupationsmakt. Således var enda lösningen att dra tillbaka förbanden. Detta resulterade i att insurgenter tog kontroll över stora delar av urbana områden och USA:s styrkor kunde ej erhålla kontroll över dessa områden, tillika skydda befolkningen. (Mansoor, 2010, ss. 77–78)

Larsdotter (2008, s. 353) skriver om provincial reconstruction teams (PRT) inom ISAF och jämför Storbritannien som nyttjade ”minimum force” och Tyskland som nyttjade ”show of force”. Gemensamt för båda PRT var att de var rörliga, vilket resulterade i ingen fast närvaro i de olika områdena. Medan det som skiljer dem åt var hur de uppträdde. Exempelvis strävade Storbritannien efter att projicera en mindre hotfull bild genom att lämna sin stridsutrustning i

OP SA 20–23

sina fordon och agera i mindre troppar (Larsdotter, 2008, s. 360). Medan Tyskland patrullerade med bepansrade fordon och större plutoner (Larsdotter, 2008, ss. 362–363). En annan vital skillnad är att Storbritanniens patruller kunde agera självständigt under flera veckor och förläggas utanför camper. Medan de tyska patrullerna enbart fick patrullera över dagen och av kortare karaktär, då deras insatsregler ej tillät dem att förläggas utanför camper (Larsdotter, ss. 360, 362).

Fortsättningsvis menar Mansoor (2010, s. 75) att det finns två kategorier av upprorsbekämpning; surge operations och framework operations. Surge operations syftar till att ta kontroll och ”rensa” insurgenter från ett område. Medan framework operations syftar till att hålla ett område, båda är viktiga för att kunna bygga infrastruktur. Exempelvis kan en operation börja med surge operations för att få bort insurgenter. Sedan övergår den till framework operations för att kunna hålla området. Som sedan skapar möjlighet för humanitära och civila insatser som kan bygga infrastruktur (Mansoor, 2010, s. 75). Vidare menar Mansoor (2010, s. 79) att enda sättet för att skydda befolkningen är genom att vara bland dem. Ett exempel är i staden Tal Afar i Irak där insurgenter erhöll kontroll över staden. Så lyckades USA:s styrkor ta över staden och motverka insurgenterna genom att upprätta mindre utposter i staden som kunde skydda lokala grannskap och motverka insurgenternas operationer (Mansoor, 2010, ss. 79–81).

Farrell (2010) skriver likt Mansoor (2010) om de två upprorsbekämpningskategorierna. Farrell utvecklade även en teori om militär anpassning och applicerar sin teori på Storbritannien i Helmand provinsen mellan 2006 – 2007. Farrell (2010, s. 573) menar att Storbritannien gick från en fiendeinriktad strategi till en befolkningsorienterad strategi mellan dessa år. En anledning till detta är enligt Chin (2007, s. 221) att ISAF misslyckades med att möta resurser med dess mål. Som gav effekten av att ISAF ej kunde nyttja en ”minimum force” strategi, då talibanerna fick utrymme att växa. Vilket slutade i att ISAF fick en militär operation utan ekonomisk och social utveckling hos befolkningen (Chin, 2007, s. 221).

Del av Farrells (2010, s. 589) slutsats är att den första brigaden som var placerad i Helmand provinsen var underfinansierad och med ett högt yttre tryck på att expandera. Vilket resulterade i att de expanderade för stort, som resulterade i att de blev statiska över flera utposter i regionen. En efterföljande brigad valde att bryta denna statiska strategi genom att vara rörliga.

OP SA 20–23

Vilket skapade en för liten närvaro och således fick insurgenterna en större närvaro, som resulterade i att Storbritannien behövde genomföra offensiva operationer för att återta förlorade områden (Farrell, 2010, ss. 589–590). Chin (2007, ss. 221–222) drar slutsatsen att Afghanistans regering misslyckande med att skapa en känsla av säkerhet/trygghet hos lokalbefolkningen. Detta innebär att en kraftig militär närvaro är nödvändig i en fallerad stat, om uppbyggnad och stabiliserande operationer skall kunna lyckas (Chin, 2007, ss. 221–222).

Fortsättningsvis skriver Gordillo (2018, s. 53) om hur insurgenter nyttjar terrängen till sin fördel och hur terrängen kan neutralisera en aktörs teknologiska fördel. Gordillo nyttjar USA:s utpost i korengaldalen som fall och skriver om hur USA:s operationer i dalen skapade utposten och de konsekvenser som skapades och efterföljande operationer i dalen, på grund av denna utpost (Gordillo, 2018, ss. 55–56). Gordillo (2018, s. 61) menar att terrängen och bergens karaktär var en motståndare till USA:s förband. Detta resulterade i USA:s nederlag i dalen genom att insurgenterna utnyttjande bergen till sin fördel genom deras kunskap, rörlighet, taktik och vilja. Vidare menar Gordillo att bergsterräng är enbart en av flera terrängtyper som insurgenter historiskt har valt, där djungel och urban terräng återfinns. Det gemensamma med dessa terrängtyper är att ingen teknologi kan överkomma terrängen i sig och dess unika karaktär. Om en aktör försöker slåss mot terrängen, samtidigt som insurgenter lever och nyttjar terrängen, så kommer uppror fortfarande finnas och fodras. (Gordillo, 2018, ss. 60–61)

Sammanfattningsvis visar tidigare forskning att fokuset för upprorsbekämpning har i huvudsak kretsat kring den strategiska och operativa nivån och inte på den taktiska nivån. Även om den taktiska nivån nämns i formen av hur förbanden var uppbyggda, så nämner forskningen inte vilka konsekvenser som förbanden på lägre nivå fick av sin utpost placering. Nedan följer en sammanfattning av slutsatserna från tidigare forskning fokuserat på konsekvenser av utpostens placering.

- Kvarstanna i området, annars återkommer fienden.
- Brist på soldater/resurser hindrar förband från en effektiv upprorsbekämpning. (Ex: kan ej kvarstanna)
- Flera mindre utposter i grannskap är bättre än en stor bas. (Lokal närvaro)
- En dåligt placerad utpost kan resultera i mer statiska förband.
- Terrängen kan begränsa en utpost möjlighet för uppgiftslösande.

1.2. Problemformulering

Utifrån vad tidigare forskning lyfter samt kopplat till de teman som forskningen fokuserar på, det vill säga upprorsbekämpning på högre nivåer som exempelvis strategisk och operativ, påvisar tidigare forskning en forskningslucka som berör den taktiska nivån och de lägre förbandsnivåerna. Även om tidigare forskning drar slutsatser om varför en utpost byggs i ett område, så visar forskningen nödvändigtvis inte vilka konsekvenser som uppstod av utpostens placering. Kunde utposten exempelvis bedriva patruller i området? Skapade utposten en ökad tillit hos de civila mot militären?

Fortsättningsvis finns det exempel från konflikten i Afghanistan där exempelvis USA, Storbritannien och Sverige byggde avlägsna baser och utposter. Ett exempel är i Korengaldalen i Kunar provinsen. Där USA byggde en avlägsen utpost i dalen nära vägnätet, som var omringad av höga berg beklädda med skog (Gordillo, 2018, ss. 55–56). Problemet var att insurgenterna kunde dolt bestiga bergen och sedan nyttja direktriaktad eld från ovan utposten och skjuta rakt in i utposten. Vilken neutraliserade utpostens skydd (Gordillo, 2018, s. 59). Ytterligare exempel är från utposten Keating. Utposten låg likt ovan i en dal med höga berg och bergskammar som gick nästintill över utpostens gränser (Collins, 2013). Ytterligare var utposten i stort sett avskuren landvägen och hade för få soldater för att kunna bedriva patruller i området. Således kraftsamlades patrullerna till kända områden för tidigare eldöverfall mot utposten (Tapper, 2013 ss. 431–432). Sammanslaget resulterade detta i en större strid där fienden lyckades övermanna utposten och striden fördes delvis innanför utpostens murar (Collins, 2013).

Utifrån detta blir problemet att framhäva vilka lokala konsekvenser som har uppstått vid placering av olika utposter i en kontext för ISAF och Sverige. Eftersom det även finns exempel från svenska insatser i Afghanistan där mindre plutonsutposter upprättades. Men vilka konsekvenser fick förbanden som var placerade vid dessa utposter?

1.3. Syfte

Denna studie syftar till att undersöka de lokala konsekvenser som har uppstått av en placering av en utpost på lägre förbandsnivå, det vill säga kompani och nedåt.

Vidare syftar denna studie till att bidra till det forskningsområde som nämns under kapitlet tidigare forskning, där det är begränsat med forskning som avhandlar just konsekvenser av

placeringen av en utpost på lägre förbandsnivå. Då huvuddelen av forskningen handlar om högre förbandsnivå och strategin med upprorsbekämpning.

1.4. Frågeställning

Utifrån studiens syfte resulterar det i följande frågeställning:

- Vilka konsekvenser uppstod av mindre utposters placering på lägre förbandsnivå i Afghanistan?

1.4.1. Avgränsningar

Studien avgränsas till Afghanistan och ISAF (Storbritannien och Sverige) mellan 2003 – 2012. För att det var under denna period som ISAF formade sina doktriner för upprorsbekämpning. Vilket kan ge ett större värde för studiens syfte än om studien ej avgränsar sig i tid och tar med exempelvis Afghanistan fram till att ISAF, tillika Storbritannien och Sverige avslutade sina insatser. Vidare avgränsas studien till utposter på lägre förbandsnivå. Detta då det generellt sett blir mer synligt vilka effekter en placering av utposter kan få.

2. Teori

2.1. Motivering för vald teori

För att kunna analysera vilka konsekvenser som uppstod av en utposts placering i Afghanistan, kommer denna studie utgå ifrån Kilcullens (2010) teori om upprorsbekämpning. Kilcullen (2010, ss. 17–18) bygger sin teori och dess 28 artiklar på USA:s handbok, FM 3–24 Counterinsurgency. Där syftet för Kilcullen var att bryta ned doktrinen till praktiska uppgifter för officerare på lägre nivå. Detta innebär även att teorin blir tillämpbar för denna studie, eftersom den är skriven under rätt tidsperiod och om Afghanistan och Irak. Utöver detta är teorin och särskilt de 28 artiklarna skrivna för kompaninivån och nedåt, vilket kan understödja studiens analys i att förklara, tillika förstå de konsekvenser som uppstod av utpostens placering. Dock är de 28 artiklarna inte direkt en teori, utan mer som en nedbrytning av Kilcullens teori och USA:s handbok. Men de 28 artiklarna kan bidra med att skapa ett ramverk för att forma analysen och lyfta viktiga faktorer inom upprorsbekämpning.

2.2. Kilcullens 28 artiklar

Eftersom detta är en teorikonsumerande studie, kommer enbart relevanta delar tas upp från teorin. På grund av att teorin tar upp delar som avhandlar exempelvis ledarskap och utbildning. Som är relevant i sin helhet, men ej relevant när studien skall undersöka konsekvenserna av en utposts placering. Punkterna som lyfts nedan kommer nyttja dess korrekta numrering för att läsaren skall kunna se vilka punkter som ej lyfts ur teorin.

1. *Know your turf.* Innebär att innan en insats till ett område behöver chefen studera området till fullo, exempelvis att studera folket med dess religion och kultur. Men även topografin med dess bebyggelse, vägnät och terräng. Detta syftar till att ge chefen en förståelse för området, för att bättre kunna planera och agera under insatsens gång. (Kilcullen, 2010, s. 30)
2. *Diagnose the problem.* Bygger vidare på första punkten med när chefen kan området och folket. Kan chefen börja studera insurgenterna, vad är deras mål och hur agerar de, vad är det som får folket att stödja insurgenterna och hur kan vi motverka detta? (Kilcullen, 2010, s. 31)
4. *Organize for interagency operations.* Kilcullen menar att huvuddelen av operationerna i upprorsbekämpning är samarbetsoperationer. Exempelvis att kompaniet behöver arbeta med civila och lokala aktörer och genom deras framgångar får kompaniet framgångar. Vidare är det viktigt att beakta hur soldaterna uppträder. Att civila uppfattar vapen, hjälmar och kroppsskydd som skrämmande. Samt att chefen bör tänka på hur operationen kan ses utifrån de civila, exempelvis hur hade du själv uppfattat operationen i ditt eget bostadsområde? (Kilcullen, 2010, s. 32)
5. *Travel light and harden your Combat Service Support.* Innebär att soldaterna inte ska bli för tunga med sin utrustning och att fienden oftast har ett vapen, något att dölja ansiktet med och möjligtvis en vattenflaska. Vilket betyder att de är mer rörliga än de egna soldaterna. Detta innebär att soldaterna behöver bli lättare, men samtidigt vara inom ett sådant avstånd till där de kan hämta mer utrustning, tyngre vapen och kalla

OP SA 20–23

på understöd. Vidare sker de flesta attacker på logistikplatser och logistikförband, eftersom de oftast är sämre utrustade för strid. (Kilcullen, 2010, ss. 32–33)

10. *Be there.* Det första en chef bör göra är att etablera närvaro i området genom att leva i området för att kunna verka nära befolkningen, i stället för att framrycka in i området från en avlägsen bas. Vidare är det viktigt med fotpatruller, övernatta i lokala byar och nattpatruller. Detta kommer skapa ett nätverk av tillit som skapar mer möjligheter, än när soldaterna framrycker i bepansrade konvojer utan tillit från lokalbefolkningen, som i slutändan blir farligare, än det tidigare alternativet. (Kilcullen, 2010, ss. 35–36)
13. *Build trusted networks.* Bygger vidare på punkt 10, att genom ett nätverk av tillit, kommer insurgenterna sakta fasas ut. Kilcullen menar att det är här som ”hearts and minds” kan appliceras. Där hearts syftar till att civilas intressen är bäst tjänade av din framgång. Minds syftar till att övertyga folket om att du kan skydda dem. Det är även viktigt att genomföra undersökningar i byar om vilka behov de har och sedan genomföra insatser för att möta dessa behov. (Kilcullen, 2010, s. 37)
16. *Practice deterrent patrolling.* Bygger på att skapa patruller som inte provocerar fram attacker. Kilcullen menar att patruller som provocerar fram attacker kan leda till dagspatruller och en bunker mentalitet. En avskräckande patrull kan formas på flera sätt, ett sätt är att ha flera små patruller i ett område, som är för små för att attackera och för många så inte fienden kan ha koll på alla samtidigt. En tumregel är att en tredjedel till två tredjedelar av en styrka skall vara på patrull över tid, både på dagen och natten. (Kilcullen, 2010, s. 39)
26. *Build your own solution – only attack the enemy when he gets in the way.* Syftar till att chefens förhållningssätt skall vara miljö fokuserat (folket, problemen, med mera) och inte fiende fokuserat. Således bör chefen undvika situationer som skapar en reaktion av att nedkämpa och tillfångata fienden. Utan bör sträva efter fredliga lösningar tillsammans med lokalbefolkningen i området för att kväva upproret. (Kilcullen, 2010, s. 45)

28. *Whatever else you do, keep the initiative.* Kilcullen sammanfattar sina 28 artiklar till att om fienden reagerar på dina handlingar, så kontrollerar du miljön. Medan om du reagerar på fiendens handlingar så kontrollerar fienden miljön och du kommer eventuellt förlora. Fokuset bör även ligga på befolkningen och din egna lösning, samt att strid med fienden bör enbart ske när fienden är i vägen för din plan. Således kommer detta skapa och bibehålla initiativet. (Kilcullen, 2010, s. 48)

2.3. Kritik mot teori

Den kritik som kan lyftas mot Kilcullens teori om upprorsbekämpning och de 28 artiklarna är som Kilcullen (2010, s. x) själv skriver att hans bok och teori är inte definitivt, utan är ett pågående tankeverk som grundar sig i hans egna erfarenheter inom området. Ytterligare kritik är att de 28 artiklarna framställs som en manual, men att det egentligen inte är det. Men även att Kilcullen svarar på lika många frågor, som frågor som skapas av det. Vilket föranleder att teorin framställs som oklar i läsarens ögon. Ett exempel är artikel 16 där Kilcullen framhäver vikten av att inte ha provocerande patruller, men att samtidigt överflöda ett område med patruller för att motverka attacker. Det kan i praktiken innebära en kraftsplittring som möjliggör för fienden att lyckas med en attack, då respektive patrull är mindre. Slutligen lyfter Lebovic (2011, s. 526) kritik mot Kilcullens teori då den är motsägande. Att en lyckad upprorsbekämpning kräver en hög närvaro, men att en hög närvaro kan resultera i ett lokalt missnöje och fördömande.

3. Metod

3.1. Forskningsdesign

Denna studie kommer utformas utefter en kvalitativ ansats där en intervjustudie används för att erhålla empiri.

Inledningsvis utformades studien för att bygga på intervjuer som material. Då det rådet brist på skriftligt empiriskt material över öppna källor. Således användes Kilcullens teori om upprorsbekämpning, som operationaliseras till indikatorer och intervjufrågor. Vilket även stärker validiteten genom att uppvisa en spårning i hur intervjun utformades.

OP SA 20–23

Därefter genomfördes en informant eftersökning för att erhålla relevanta informanter till studien. Informanterna fokuserades till Sverige på grund av tidsbrist och praktiska skäl. Även om informanter från exempelvis USA och övriga ISAF hade gett ett större djup och ökad förståelse för studiens syfte. Detta stärker även studiens validitet genom att ett urval sker bland informanterna utefter deras relevans för studien. En kritik som kan lyftas är antalet informanter, att om det är för få informanter kan informationen bli för ensidig. Men även att möjligheten till triangulering minskar och således riskerar studien att få låg validitet. Sökningen strävades till att omfatta minst 5 informanter, för att öka möjligheten för triangulering, erhålla större bred och minska risken för ensidig information (Yin, 2013, ss. 86–87). Därefter genomfördes intervjuerna under v.315 – v.316 och sammanställdes för att sedan analyseras i analysen. Slutligen diskuteras resultaten från analysen i kombination med Kilcullens teori för att framhäva om teorin kan förklara, tillika förstå analysens utfall.

3.1.1. Intervjustudie

Det finns flera olika typer av intervjustudier som syftar till att ge olika mycket djup från intervjun. Där vissa är mer systematiska och förhåller sig till fastställda frågor, som till exempel frågeundersökningar (Esaiasson et al. 2017, ss. 236–237). Medan andra syftar mer till att utvidga informationen från respondenten och kunna förstå mer på djupet, tillika expandera området med den information som ges, som till exempel in-depth intervjuer (Yin, 2009, s. 107). Fördelen med en in-depth intervju är att respondenten kan övergå till informant med detta format. Vilket leder till att studien erhåller ett större djup och tillgång till unik information. (Yin, 2009, s. 107)

Vidare menar Moore (2014, s. 123) att in-depth intervjuer är bäst lämpade för att förklara något, genom dess öppna frågeställningar, som kan ge ett djupare svar än en stängd fråga. Moore (2014, s. 117) delar in intervjun i tre delar; Strukturerad, ostrukturerad och delvis strukturerad. Strukturerad består av stängda förbestämda frågor som syftar till att samla in data. Medan ostrukturerade intervjuer består av öppna frågor där det inte finns förbestämda frågor. Slutligen är delvis strukturerade en kombination av de tidigare två. Där det finns förbestämda frågor som kan vara öppna, för att respondenten ska kunna utveckla sina svar. Denna typ medger även att kunna ställa påkomna frågor under intervjun (Moore, 2014, ss. 117–118.).

OP SA 20–23

Eftersom syftet med intervjuerna i denna studie är att erhålla empiriskt material, kommer studien följa Moores (2014, s. 118) definition av en delvis strukturerad in-depth intervju. För att denna medger ett förbestämt format med frågor som kan öppna upp information i en utpekad riktning, men även att studien kommer nyttja informanter och inte respondenter. Vilket innebär att materialet från respektive intervju kommer behandlas på ett sätt som kan liknas med metoden textanalys. Textanalysen består av två huvudsakliga områden; systematiserande undersökning och kritiskt granskande. Systematiserande syftar till att förstå texter och lyfta fram budskapet tematiskt och systematiskt (Esaiasson et al. 2017, s. 213). Kritiskt granskande är mer ingående än de systematiska. Genom att de även kritiskt granskar innehållet (Esaiasson et al. 2017, s. 214). Denna studie kommer utgå från det systematiska området i formen av att analysen strävar efter att tematisera analysen utefter operationaliseringen och materialet från intervjuerna.

3.1.2. Urval av informanter

Eftersom jag själv inte har varit i Afghanistan, samt har tidigare arbetat på ett regemente som ej deltog i större mängd i Afghanistan. Så har kontaktnätet för att finna informanter varit synnerligen begränsat. Således genomfördes en eftersökning på e-mail där tidigare kollegor som kan ha erfarenhet kontaktades; ett utskick till samtliga i högre officersprogrammet (HOP) på försvarshögskolan (FHS); personer kopplade till militärhögskolan Karlberg och försvarshögskolan genom rekommendationer. Sökningen genomfördes även med att de som blev kontaktade blev efterfrågade att rekommendera ytterligare informanter, för att kompensera för författarens begränsade kontaktnät. Vidare i mejlet som gick ut till de möjliga informanterna, framgick även syftet med studien, tidsplan för genomförande och hur intervjun är tänkt att genomföras. Ett problem som uppstod under urvalsprocessen var att finna rätt individer som bidrar till en hög validitet i studien. Således fick studien en mindre andel informanter som varierar över årtal, typ av insats och område. Detta går att kritisera genom att det empiriska materialet inte behandlar exakt det som studien skall analysera. Men samtidigt kan en styrka vara att studien erhåller en bredd som kan framhäva fler konsekvenser, än om studien hade begränsats till färre informanter. Således har intervjuerna fortfarande fokuserats på utposter och dess konsekvenser, även om enstaka informanter ej hade strid (eller liknande) som huvuduppgift, utan enbart vistades vid dessa utposter vid olika tillfällen.

OP SA 20–23

För att hålla en hög validitet i urvalet av informanter, formades 4 urvalskriterier som framgick i mejlet:

- *Person som tjänstgjort i Afghanistan mellan 2003 – ca 2012. (Kan förlängas i tid beroende på informantens bidrag)*
- *Har tjänstgjort på kompaninivå och uppåt (plutonsnivå kan vara intressant beroende på erfarenhet).*
- *Har kunskap om de mindre camperna som exempelvis Sverige nyttjade (ex: camp monitor).*
- *Kan bidra till studiens syfte nedan.*

Informant	Nation	Provins /Område	Årtal	Befattning /enhet
R01	Sverige	Balkh (Maszar-i-Sharif)	2010	Tjänsteförrättad plutonchef
R02	Sverige	Kabul & Maszar-i-Sharif	2005	Transportofficer
R03	Sverige	Sheberghan, Sar-e Pol	2006–2007, 2010	Chef MOT, OMLT
R04	Sverige	Faryab (Meymaneh)	2011–2012	OMLT
R05	England	Helmand (Sangin)	2009	Kompanichef

Förklaring av förkortningar:

OMLT: Operational Mentor and Liaison Team

MOT: Military Observation Team

3.2. Forskningsetiska överväganden

Eftersom en intervjustudie handhar människor behövs flera etiska övervägande tas i beaktande och utformandet av studien. Ett exempel är att beakta om studien behöver godkännas vid etikprövningsmyndigheten eller ej. Men eftersom denna studie är ett studentarbete på lägre nivå, är denna studie ett undantag enligt etikprövningsmyndigheten och behöver således ej prövas (Etikprövningsmyndigheten, 2023).

Ett annat övervägande är nyttjandet av personuppgifter och i enlighet med dataskyddsförordningen (Integritetskyddsmyndigheten, 2022). Således har en informations- och samtyckesblanket utformats för att informera om studien och erhålla samtycke från respektive informant innan varje intervju påbörjades (Försvvarshögskolan, 2023).

OP SA 20–23

Vidare behöver utformandet av intervjun utformas så informanten känner sig trygg i intervjun. Ett exempel är att fråga om det är okej om intervjun spelas in, för att kunna renskriva senare. Ett annat exempel är om informanten vill bli nämnd med namn i studien eller vara anonym (Yin, 2009, s. 109). För denna studie kommer samtliga informanter presenteras anonymt, då det ej föreligger anledningar till att nämna informanterna med namn.

3.3. Källkritik

Huvuddelen av källorna har valts utifrån att vara sakkunniggranskade och från vetenskapliga journaler eller vetenskapliga bokförlag. Vilket i grunden ger dem ett högt källkritiskt värde. De källor som ej är sakkunniggranskade har analyserats utifrån de källkritiska kriterierna och bedömts att uppnå tillräckligt god tendens och äkthet. Utifrån vem/vilka författarna är och deras bakgrund, exempelvis om det är välkända forskare inom området eller ej. För internetkällorna har de strävats att vara från statliga och kända hemsidor, som ger dem ett högt trohetsvärde.

Utifrån informanternas äkthet, har detta beaktats under urvalsprocessen. Där kontakt har tagits med personer anställda i Försvarmakten och Försvarshögskolan, vilket i grunden ger ett högt äkthetsvärde. I kontakten med informanterna innan intervjun genomfördes en kontroll av deras erfarenhet och om den var relevant. En brist är dock att jag inte har genomfört en bakgrundskoll, vilket innebär att jag behöver lita på att deras erfarenheter stämmer. Utifrån oberoendekriteriet är samtliga informanter primärkällor som återberättar sina upplevelser från sin insats. Men samtidigt finns det problem med oberoendet eftersom det är brist på empiriskt material och därför är det svårt att finna fler källor om informanternas upplevelser. Vilket betyder att jag behöver lita på det de säger är sant. Vidare finns det problem med samtidigheten, för att studien analyserar 2003–2012, som resulterar i att informanternas upplevelser härstammar från den perioden. Vilket ger en relativt dålig samtidighet för informanterna, men samtidigt är samtliga informanter aktiva inom Försvarmakten och FHS, som kan bidra till att de rör sig i en miljö där de minns bättre, än om de hade slutat och varit i en annan miljö där det ej förekommer situationer där ens upplevelser kommer på tal.

Slutligen är tendensen svår i denna studie, eftersom empirin utgörs av informationen från informanterna, för att det är brist på skriven empiri för denna studie. Informanternas egna in-

OP SA 20–23

tressen kan ha påverkat tendensen, utifrån att de vill framställa sig själva på ett bättre sätt, eller att de inte lyfter information som skapar en negativ bild om dem. Detta har delvis bemötts genom att säkerställa informanternas anonymitet, samt att de har informerats innan intervjun om studien och dess syfte i en informations- och samtyckesblankett, som de har undertecknat. En annan åtgärd är att ett kapitel om urvalet och presentation av informanterna har framställts i studien, för att styrka och visa äktheten, oberoendet och samtidigheten.

3.4. Operationalisering

Utifrån urvalet av Kilcullens (2010, ss. 30–48) 28 artiklar. Så kommer dessa artiklar operationaliseras och tolkas till indikatorer som kommer appliceras på intervjus frågor samt strukturen i analysen.

Artikel 1. *Know your turf* och 2. *Diagnose the problem* bryts ned till kännedom om terrängen, civila och fienden. Det vill säga hur en utpost placerades utifrån terrängen, civila och fienden i området.

Artikel 4. *Organize for interagency operations*, 13. *Build trusted networks* och 26. *Build your own solution – only attack the enemy when he gets in the way*. Bryts ned till möjlighet till samarbete med lokalbefolkningen och tilliten däremellan. Men även hur lokalbefolkningen uppfattar den egna styrkan, exempelvis om de kan ge ett adekvat skydd eller ej.

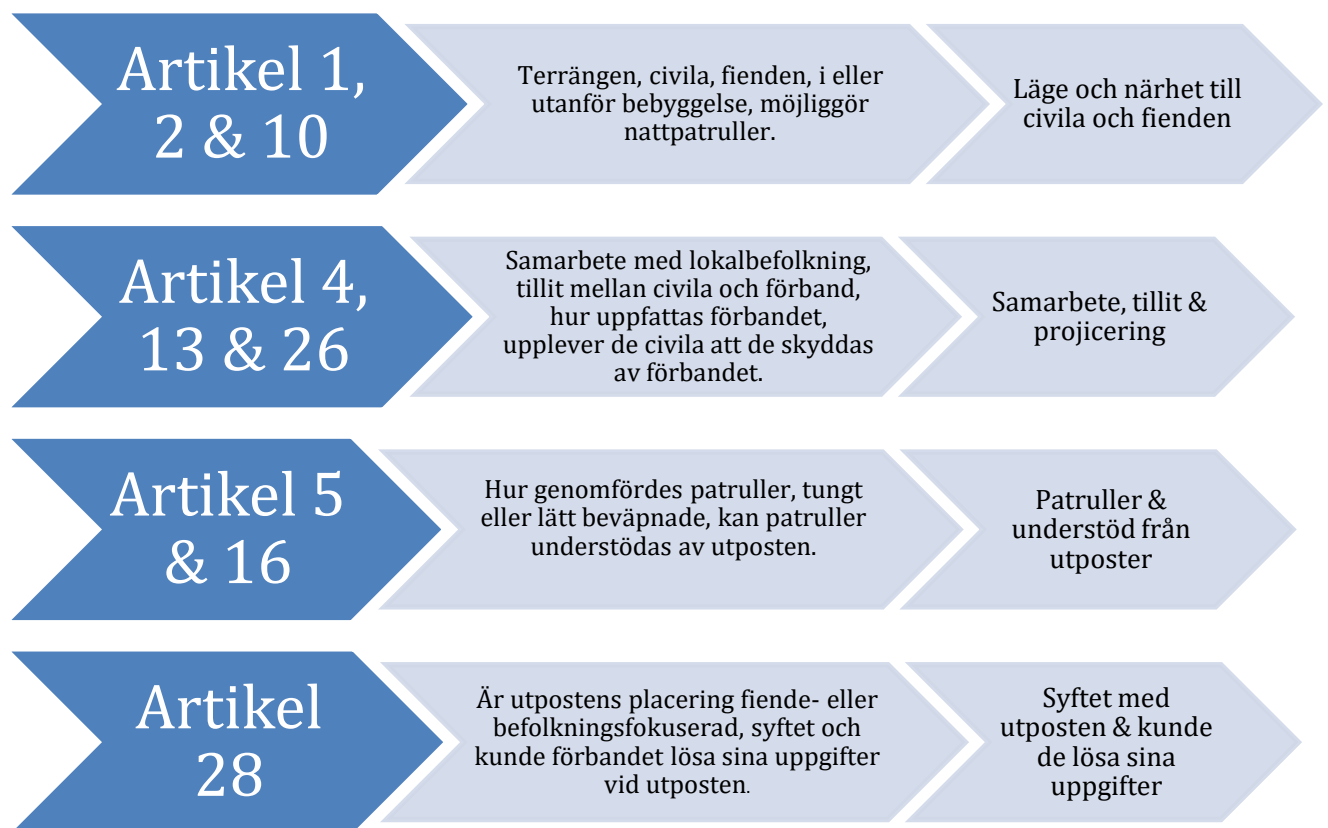
Artikel 5. *Travel light and harden your Combat Service Support* och artikel 16. *Practice deterrent patrolling*. Bryts ned till hur patrullerna genomförs, exempelvis om de bedrivs med tungt beväpnad trupp och stridsfordon, eller med lättare utrustning. Samt om dessa patruller kan understöddas av en nära belägen utpost. Vilket resulterar i relevans för utpostens placering.

Artikel 10. *Be there*, bryts ned till utpostens placering. Är utposten placerad i eller nära en stad/by, eller på annan plats? Ger utposten en sådan närvaro i området som främjar tillit och kan ”tillåta” patruller att verka över natten?

Artikel 28. *Whatever else you do, keep the initiative*, bryts ned till om utpostens placering är fiende- eller befolkningsfokuserad. Det vill säga, vad var syftet med utposten och kunde förbandet vid utposten lösa sina uppgifter?

Utifrån denna operationalisering och de understrukna orden som bildar analysens indikatorer. Kommer dessa indikatorer forma intervjufrågorna nedan, samt upplägget i analysen som redovisas nedan i figuren. I figuren redovisas hur artiklarna slås ihop under analysen, kontextualiseras och sedan bildar fyra kategorier som kommer forma analysens upplägg, i syfte att tematisera analysen.

3.4.1. Intervjufrågor

Från operationaliseringen av Kilcullens teori, som sedan har brutits ned till indikatorer som är relevanta. Kommer följande frågor utgöra en grund för de intervjuer som kommer genomföras. Dessa frågor redovisas nedan på svenska, men kommer även nyttjas på engelska, i syfte att kunna intervjua engelskspråkiga individer. De frågor som redovisas nedan avhandlar enbart information om fallet och ej individens bakgrund. Dock under urvalet av informanter, har

OP SA 20–23

stor hänsyn tagits till informanternas bakgrund och relevans för studien. I syfte att hålla hög validitet.

- Kan du förklara hur organisationen kopplat till utposter/baser såg ut i det område du var i?
  - Var det någon utpost som var mer avlägsen? (ex: enbart helikopter, en kanaliserande väg, flera timmar bort från kompaniet).
  - Nyttjades mindre patrullbaser för exempelvis troppar?

- Vart låg utposten, i en stad/by eller utanför?
  - Vilka konsekvenser skapades av det?
  - Gav terrängen runt om utposten några konsekvenser?
  - Kunde huvuddelen av styrkan vara ute på patrull, eller behövdes huvuddelen av styrkan för campförsvar?
  - Var utposten tillräckligt nära för att understödja patruller i området?
  - Hur genomfördes patrullerna? I stridsfordon eller lättare fordon; med tung beväpning på truppen eller lättare utrustning?
  - Genomfördes patruller på natten, samt var förbandet utanför utposten generellt under natten?

- Kunde utposten ta emot civila för att bygga relationer och samarbeten, samt kom de civila till er?
  - Upplevde du att ni och de civila hade tillit till varandra?

- Är det något annat som du anser är relevant för denna studie, som ej lyfts från dessa frågor?

- Är det någon annan du vill rekommendera för en intervju för denna studie?

4. Analys

Analysen genomförs genom att den är uppdelad utifrån Kilcullens artiklar i operationaliseringen som bildar fyra kapitel. Vidare i analysen framställs det empiriska materialet som erhållits från de intervjuer som genomförts, som sedan sammanställs för att undersöka eventuella mönster i empirin. I slutet av analysen genomförs en diskussion där empirin diskuteras och kopplas till teorin.

4.1. Läge och närhet till civila och fienden

Denna kategori analyserar hur utposten var uppbyggd kopplat till det större sammanhanget. Hur utposten var placerad i förhållande till större baser, terrängen, civila och fienden?

I intervju med R02 som tjänstgjorde 2005 i Afghanistan, såg deras campsystem annorlunda ut, än kommande år, när det blev mer strider och högre hotbild. Deras ledning var placerad i Kabul, en pluton ingick i ett brittiskt kompani i Maszar-i-Sharif, tre MOT (Military Observation Teams) med en mindre ledning i Maszar-i-Sharif. Dessa MOT var placerade längs med en väg där den som var längst bort var ungefär en dagsmarsch med fordon från Maszar-i-Sharif. MOT:erna huserade ej i camper/utposter, utan de huserade i så kallade safe houses som låg inne i städer och byar, det vill säga ett säkert hus med murar som bemannades av afghansk personal med allt ifrån kockar till vakter. En konsekvens som R02 lyfter från en av deras safe houses är att det fanns en osäkerhet angående vad som skedde utanför murarna på dessa safe houses, särskilt när de bodde så tätt inpå de civila. Utöver detta så fanns det få vägval från safe housen, där ett exempel är att *”Jag reagerade när jag kom dit att just att man ligger precis bredvid en flod. Nu är ju floderna på sommaren i alla fall väldigt uttorkade. Så det går ju att ta, men det var liksom, man hade en väldigt dålig väg att köra. Att köra åt det ena eller andra hållet. Idag tror jag att man aldrig nog hade övervägt ett sådant ställe. Där var dock helt rätt att försöka vara så nära befolkningen man bara kunde vara och vara en i gänget, eller så nära man kunde.”* (R02).

Likt ovan, så bestod R03 insats 2006–2007 av att arbeta utifrån safe houses, där de hade tre MOT och den som låg mest avlägset var i Darzab. Vägen som gick till och från Darzab gick i en dalgång som kanaliserade framryckningsvägen. Således visste R03 att de förr eller senare skulle bli påskjutna när de framryckte längs med vägen. Detta gav senare konsekvensen att de under en period övergick till helikoptertransporter för personalrotationer och proviant. Utöver

OP SA 20–23

detta kunde helikoptrarna bli beskjutna när de flög i dalen, som resulterade i att de oftast flög på natten. Vidare begränsade terrängen vilka framryckningsvägar de kunde välja, exempelvis fanns det bara en väg norrut och en väg söderut, samt i Darzab var vägnätet begränsat.

Fortsättningsvis nämner R03 att de föredrog att upprätta förläggning i bergen, i stället för att förläggas i exempelvis polisstationerna i byarna. Eftersom det gav bättre överblick vid förläggningen och de kunde slappna av mer, i jämförelse med en polisstation där det alltid rör sig okända människor. Konsekvensen som uppstod av detta var att oftast fanns det enbart en väg upp och ned för berget, vilket gjorde att de blev förutsägbara. Om fienden såg dem framrycka upp på berget, visste motståndaren att de troligtvis skulle framrycka samma väg ned igen.

”Sista patrullen vi gjorde, att vi åkte på en IED på just en av utav de här vägarna på väg tillbaka ned från berget” (R03).

R04 var stationerad i huvudsak i Meymaneh på en brigadsbas för Afghan National Army (ANA), sedan hade ANA en framskjuten operationsbas för cirka ett kompani i Ghormach, som låg ute i öknen. Utposten i Ghormach beskrivs som ganska utsatt, dels för att den låg i ett rött område enligt en hotbildskarta och bestod av sandvallar, några containrar och tält, dels för att den låg *”helt öde ute i stenöknen”* (R04). Men samtidigt menar R04 att en fördel med dess placering var att de kunde observera längre, eftersom öknen var relativt platt. Vidare gav deras teknologiska överlägsenhet fördelar i exempelvis mörker, eftersom motståndaren inte kunde gömma sig och de vid utposten kunde observera motståndaren med mörkermedel innan de kunde verka mot utposten. Således medförde terrängen ett högre skydd av utposten, trots att området hade ett högt fiendehot, En annan konsekvens av fiendehotet var att de alltid behövde bära skyddsutrustning. Vilket medförde en mental påfrestning av att aldrig kunna slappna av, eller att inte kunna sova utan kroppsskydd.

R01 som tjänstgjorde i det svenska skyttekompaniet 2010 i Afghanistan, berättade i intervjun att deras kompani tog en höjd mellan tre byar, i ett område där insurgenterna var väldigt aktiva. På denna höjd upprättade kompaniet en mindre utpost där en pluton var stationerad över tid, höjden kallades Ali Zayi hill. Kompaniets, tillika svenska kontingentens huvudcamp, låg cirka tre till fyra mil öster om denna utpost i Maszar-i-Sharif. Utöver detta hade den afghanska polisen en forward operating base (FOB) några kilometer norr om Ali Zayi hill, där en flod delade utposten och FOB:en mellan varandra. I intervju med R01 framkommer det att

OP SA 20–23

utifrån informanternas uppfattning, att det blev mer strid i området efter att de hade byggt utposten än innan. En anledning kan vara att förbandet verkade under vad som kallades ”fighting season”, som innebar att det var den period på året där det var mest strider. Men R01 menar att innan utposten byggdes deltog kompaniet enbart i enskilda strider, medan efter att utposten byggdes deltog kompaniet i fler strider och i området runt utposten.

I intervju med R05 som var kompanichef för ett förstärkt skyttekompani (sex plutoner) i staden Sangin i norra Helmandprovinsen. Deras organisation bestod av en större utpost: FOB Jackson där fyra plutoner var posterade, sedan två plutonsutposter (Patrol base). Den ena plutonsutposten låg i Wish Tan, som låg inne i Sangin, som beskrivs som mycket kanaliserande urban terräng, vid denna utpost var det en förstärkt skyttepluton. Medan den andra plutonsutposten låg mellan FOB Jackson och utposten i Wish Tan. Vid den utposten var det en skyttepluton stationerad. Utöver detta fanns det en mindre plutons utpost i Sangin från ett annat förband, Welsh Guards, som handledde afghanska soldater. R05 nämner att dessa plutons utposter kan ses som avlägsna och var således svårare att försvara. Men att det kompensades genom patruller till och från utposterna, samt runtom dem.

Vidare fanns det ytterligare ett skyttekompani med tre plutoner utanför staden med en FOB. Samt under mitten av R05 insats flyttades ett skyttekompani från ca 20-30km söder om Sangin till R05:s plutonsutpost (Wish Tan). På grund av det mycket ökade hotet från IED:er i Sangin.

R05 nämner flera konsekvenser som uppstod av terrängen i kompaniets område. Den första konsekvensen bestod av vegetation. Att under början av R05 insats, som var på vintern i Afghanistan, var inte vegetationen särskilt uppväxt, vilket medgav längre siktförhållanden och lättare framryckningsvägar. Medan närmare inpå sommaren, efter att kompaniet hade deltagit på en tre veckor lång operation i ett annat område och kom tillbaka till Sangin. Så hade vegetationen vuxit i en betydlig takt. Vilket skapade konsekvenser av en djungelliknande miljö som medförde korta siktförhållanden och svårare framryckningsvägar.

En annan konsekvens var att vegetationen hindrade deras terrängbilar från att framrycka utanför vägarna. Vilket innebar att terrängbilarna nyttjades mer för logistik och transport, än för stridsuppgifter (R05). Ytterligare en konsekvens som R05 lyfter är att staden Sangin som kompaniet var grupperat i, bestod av smala vägar med lermurar som kunde vara upp till 6m

höga, vilket kanaliserade deras framryckningar. Detta medförde även att hotet för IED:er (improvised explosive device/improviserade bomber) var väldigt stort. R05 nämner att *“one soldier, for example, found 35 IED:s in the first six weeks of the tour”* (R05).

4.2. Samarbete, tillit & projicering

Detta kapitel analyserar förbandets möjligheter för samarbete med lokalbefolkningen och tilliten däremellan. Men även om utposten med dess förband projicerar en bild av att de kan skydda de civila.

R01 nämner i intervjun att utposten Ali Zayi hill blev lite som ett fort och att den var stängd för de civila. Men att de samtidigt hade en sådan relation till de civila så de kunde genomföra möten. Men oftast genomfördes dessa möten hos de civila i byn och inte på utposten. *”Jag kan inte komma ihåg att det genomfördes att civila bjöds in till basen. Det har jag svårt att se”* (R01). Men eftersom förbandet hade en permanent närvaro, *”Så de kunde ju nå oss mycket bättre när vi fanns på plats, alltid. Än när vi var där sporadiskt, var varannan dag genom patruller.”* (R01). Vilket medgav att de civila upplevde en tillit att kunna rapportera till förbandet när insurgenterna hade minerat vägarna, eller när insurgenterna hade mördat byns lärare på grund av förbandets närvaro. Än innan då förbandet fanns tre till fyra mil österut i Maszar-i-Sharif.

Dock en direkt konsekvens av att Sverige hade en permanent närvaro i Ali Zayi var att fienden (insurgenterna) ständigt försökte påverka utposten på Ali Zayi hill med bland annat finkalibrig eld, granatkastare och minering av vägarna till utposten. Detta skapade konsekvenser för de civila, genom att de blev påverkade av dessa mineringar, för att mineringarna hindrade dem i sitt vardagliga liv (R01). En annan konsekvens var att tung trafik dagligen framryckte till och från utposten, vilken förstörde vägar, broar, kanaler och bevattningsdiken. Som resulterade i att Sverige/ISAF behövde reparera eller betala ersättning för skadorna. Ytterligare en konsekvens som uppstod var hur insurgenterna agerade. Eftersom utposten låg mellan tre byar så rörde sig civila i områden relativt frekvent, men det gjorde även insurgenterna. Vilket gjorde det svårt för förbandet att urskilja insurgenter från civila, som resulterade i en slags misstänksamhet mot de civila. Men även att själva bevakningen och skyddet av utposten blev svår. (R01)

OP SA 20–23

Fortsättningsvis säger R05 att civila alltid kunde besöka deras utposter och FOB Jackson när de behövde hjälp. I huvudsak gick de civila till FOB Jackson eftersom de hade läkare och mer dedikerade sjukvårdsresurser, medan vid utposterna fanns det sjukvårdare och en mindre sjukvårdskedja. Men R05 säger flera gånger att det var inget problem med att civila kunde besöka utposterna.

Vidare lyfter R05 att ett av problemen med tillit i Afghanistan är att fienden bor bland befolkningen och att familjerna oftast är splittrade. Detta innebar att oavsett hur bra förbandet som var på plats genomförde operationer och skapade tillit. Så kunde fienden underminera förbandets arbete genom att dyka upp så fort förbandet lämnade. Således behövs en permanent närvaro, annars blir allt som ett tomt löfte. Exempelvis lyfter R05 att även om en bonde välkomnade och litade på brittiska armén, så fanns det ibland inget annat val än att lyda talibanerna. *”They had no choice when a Taliban came to their door at 8:00 o'clock in the evening and said you're gonna grow drugs and we're gonna give you the equipment to do it. And I'm gonna give you the tools and we'll give you a good price for your product. And if you don't do it, then we'll take you around the back of the house and shoot you in the back of the head”* (R05). Dessutom om det inte finns en patrull i närheten, så går det inte att motverka när detta sker, vilket betyder att förbandet inte kan motverka detta.

I kontrast till ovan, så nämner R03 att eftersom deras uppgift som MOT var att vara rörliga och inhämta information, kunde de inte kvarstanna på platser. Men att de försökte röra sig överallt och visa närvaro. *”Bland annat så var vi inne i en by där ingen hade varit inne i tidigare. I en by som heter Gardan som är nere i Darzab där det var väldigt motstånd mot både afghanska staten och västerlänningar, men där vi lyckades få till ett möte med mullorna där vi besökte deras skola. Vi kunde dela ut lite sådana här papper, blyertspennor och visa barnen att vi var inga mördare och våldtäktsmän.”* (R03). När R03 var i Afghanistan 2010, medförde den ökade hotbilden att de inte kunde stanna överallt och prata med civila, utan det blev mer att de framryckte med bepansrade fordon. Som exempelvis terrängbil 16 och pansarterrängbilar. Medan 2006–2007 framryckte de med Toyota Land Cruisers som projicerade ett mer vänligt bemötande. Konsekvensen av den högre hotbilden var att det var svårare att bygga tillit hos de civila på grund av mindre personlig kontakt (R03).

OP SA 20–23

R04 nämner att ANA generellt sett inte släppte in civila på sina områden, om de inte hade särskilda tillstånd. På grund av att ANA hade problem med infiltratörer från talibanerna eller andra gerillagrupper, som kunde göra våldsdåd, eller försöka komma nära de västerländska mentorena/förbanden. När de var ute på egen hand och enbart OMLT, så kunde de stanna och prata med lokalbefolkningen, där R04 upplevde en bra kontakt med de civila. Men samtidigt skedde det några upplopp i närheten av ANA-basen i Meymaneh. Där det kastades sten på de yttre vaktkurerna och vissa försökte ta sig in på basen. Men R04 minns inte vad dessa upplopp berodde på.

4.3. Patruller & understöd från utposter

Detta kapitel analyserar hur patruller genomfördes, om de behövde uppträda kraftsamlat med sitt förband eller ej. Om patrullerna behövde stridsfordon eller om patrullerna genomfördes avsuttet. Samt om utposten kunde understödja dessa patruller, exempelvis genom eldunderstöd, eller genom logistik och ledning.

R05 nämner i intervjun att de kunde genomföra patruller med fyra av sex plutoner och samtidigt kunna försvara sina utposter. De kunde även bli fem plutoner, om delar ur bataljonstaben vid FOB Jackson kompenserade i försvaret av utposten. R05 hade som princip att kraftsamla sina patruller. *”If you go out with one platoon in a situation like Sangin, you're asking for trouble, so you use the single platoons for local security, patrol around the base. Just confirm that there's nothing super bad happening in those areas, but any kind of operation would be at least two platoons. Otherwise, you don't get the depth that you need to defeat the Taliban when they're man in command warranties”* (R05). Dock en begränsning som R05 lyfter för deras patruller var deras beroende av batterier, i stort sett alla system de hade drevs av batterier där vissa batterier vägde betydligt mer än andra. På grund av detta begränsades deras operationer i tid av hur länge deras batterier räckte. Dels för att kunna ha samband inom kompaniet och samordna striden. Dels för att kunna erhålla understöd från andra enheter som exempelvis stridsflyg och attackhelikoptrar. R05 gav som exempel att de hade en radio som vägde cirka 35kg med extra batterier och ibland kunde de inte nå över berg, eller att avståndet var för långt. Då var det vitalt att ha en utpost i närheten som kunde vidarebefordra meddelandet. Således påverkade utpostens placering hur långt en operation kunde verka och fortfarande ha samband, utan att bära med sig en högantenn.

OP SA 20–23

Utöver batterierna påverkade det höga IED-hotet hur R05 genomförde sina patruller, vilken utrustning som användes och när patrullerna genomfördes. R05 nämner att de hade tre olika typer av IED-hot. 1. Avståndslösta (exempelvis telefonsignal), 2. Tryckutlösta och 3. Kabelutlösta (commando wired, exemplifieras med att IED är ansluten med en elkkabel som är kopplad till en tändapparat där en operatör behöver trycka för att utlösa IED). På grund av det stora hotet från IED:er, valde de att genomföra huvuddelen av patrullerna under natten.

Eftersom de kabelutlösta IED:erna bemannades oftast inte då, som R05 nämnde som farligast, eftersom de hade motmedel för de andra typerna av IED:erna som exempelvis elektronisk störning, minsökare och observation från soldaterna. Detta påverkade även deras burna utrustning. R05 nämner att det talades om att vikten av exempelvis kroppsskydd och hjälm var onödigt. Men på grund av hotet från IED:er behövde de använda detta, trots värmen och vikten.

”An IED can cause multiple injuries, multiple amputations, and the body armour protects your vital organs, and there are a number of on our tour we had sadly in the company numerous amputations. We even had a couple of triple amputations, but they survived. And the reason they survived was they had a helmet on, and they had body armour on, and we were able to apply tourniquets at short notice.” (R05).

R01 nämner att vid utposten i Ali Zayi var det alltid en pluton stationerad. Sedan generellt sett genomfördes patruller avsuttet och till del uppsuttet från utposten. Eftersom plutonerna i kompaniet turades om att vara stationerade vid utposten, så skiljer det hur varje pluton valde att patrullera. Men antingen kunde plutonen patrullera med två av tre grupper, eller med en grupp. Sedan beroende på vart patrullerna patrullerade, kunde utposten understödja dem i exempelvis striden. Vidare arbetade R01 på strf-90 plutonen och de arbetade nästan mer natt än dag och oftast utanför denna utpost.

R04 nämner att deras OMLT bestod av både Norge, Sverige och Finland, vilket innebar att respektive land hade olika utrustning, men likvärdig. Vilket möjliggjorde för att kombinera deras styrkor genom att de kunde medföra tung kulspruta, granatspruta och vapenstation på olika fordon. Vidare var deras OMLT för få att själv bedriva patruller, vilket innebar att de fick förlita sig på ANA. Men när de deltog på ANA:s operationer, satt även OMLT post på exempelvis nätterna, där de kunde bidra med sina mörkerhjälpmedel.

OP SA 20–23

Slutligen nämner R03 under sin insats 2010 att om de skulle upp i bergen behövde de patrullera avsuttet, då fordonen oftast inte kom upp i bergen. Fotpatrullerna skedde företrädesvis under nätter, tidig morgon eller sen kväll, på grund av värmen som kunde bli +50°C. Men även för att de hade en teknologisk fördel över fienden med sina mörkerhjälpmedel på näterna. Sedan när ANA genomförde en operation medfördes förstärkningsvapen som exempelvis kulspruta 58 och granatgevär. Medan på vanliga patruller medförde de eldhandvapen, kulspruta 90 och prickskyttegevär 90.

4.4. Syftet med utposten & kunde de lösa sina uppgifter

Detta kapitel analyserar om utpostens placering är fiende- eller befolkningsfokuserad och om förbandet vid utposten kunde lösa sina uppgifter.

Både R02 och R03 (R03 som MOT 2006–2007) nämner att de hade hög rörlighet för uppgiftlösande för att de inte var begränsade av att behöva lämna personal i sina safe house, utan de kunde verka med samtliga. För att de hade anställd lokal personal som stod för säkerhet, med mera. Samtidigt bestod deras uppgifter av att besöka områden för att visa närvaro, än att genomföra stridspatruller. Vilket visar att deras uppgifter var befolkningsfokuserad.

I intervju med R05 beskrivs deras uppgift genom att brigadens huvudfokus var i Lashkar Gah, provinsens huvudstad. Medan deras bataljon i norra Helmand hade som uppgift att hålla terrängen och hindra talibanernas framryckning ned till Lashkar Gah och vidare in i Afghanistan. Vidare var staden Sangin omstridd mellan talibanerna och brittiska armén, samtidigt ägde talibanerna området runt om själva staden. Sedan berättade R05 att deras kompani begränsades av att inte ha tillgång till helikoptrar för transport, för att kunna strida hos talibanerna och inte i Sangin. Detta var något som löstes i slutet av insatsen när de fick tillgång till transporthelikoptrar och kunde genomföra operationer utanför Sangin och hos talibanerna. En konsekvens som lyfts av R05 var att terrängen i Sangin växte otroligt snabbt under de tre veckorna som kompaniet var i väg på en operation (R05). Detta möjliggjorde för talibanerna att närma sig utposterna och placera IED:er så nära som 5 meter från utposten, som resulterade i flera förluster inom 72h från att kompaniet kom tillbaka till Sangin. En direkt konsekvens av detta, men även att den andra operationen var över. Var att kompaniet fick tillgång till transporthelikoptrar som kunde landa i FOB Jackson, flyga dem till Bastion (Brittiska arméns huvudbas), där de kunde föröva operationer. Sedan nattetid flyga tillbaka och genomföra operationer för

OP SA 20–23

att förstöra vapen och droger från talibanerna. Detta medförde ett lättat tryck på staden Sangin från talibanerna. Eftersom striden nu kunde genomföras hos talibanerna, i stället för i staden (R05).

Vidare berättar R01 att utposten vid Ali Zayi fanns i ungefär ett år. Sedan avvecklades utposten, eller gavs över till afghanska förband. R01 tror att en av de större anledningarna för detta var för att nästkommande förband var mindre i antal. R01:s skyttekompani var förstärkta, så i kompaniet fanns det sex plutoner. Nästkommande förband bestod av färre plutoner, vilket kan ha resulterat i för få plutoner för att bemanna utposten. R01 exemplifierar med att om du är ett normalt skyttekompani med 3 skytteplutoner. Då behöver en pluton bemanna utposten, en pluton kan vara på leave (permission) och en pluton som återhämtar. Då har plötsligt kompaniet inga manöverdelar för att bedriva operationer med och förbandet blir statiskt.

Vidare nämner R05 att deras efterträdande förband valde att sprida ut sig i fler utposter. Vilket i kontrast med R05 som kunde verka med fyra till fem plutoner, så kunde nästkommande enbart verka med en pluton. Vilket medförde att de på ett bättre sätt kunde arbeta med ANA, men blev samtidigt ett stillastående mål för talibanerna. Vilket resulterade i att deras förluster var minst lika höga, om inte högre än vad R05 hade på sitt kompani.

4.5. Övergripande mönster av empirins konsekvenser

De gemensamma mönster som går att finna i empirin, trots att ingen av informanterna har varit på samma typ av insats eller årtal, är att deras framryckningsväg var ofta begränsad. Antingen var deras safe houses/utposter placerade i städer/byar som hade ett litet vägnät, eller där bebyggelsen i sig gav restriktioner med vart de kunde framrycka. Men även om de inte var i bebyggelsen, som R03 som upprättade förläggning i bergen, så fanns det oftast bara en väg upp och ned, vilket även där resulterade i en förutsägbarhet med vilken väg de skulle ta.

Ett annat övergripande mönster som är gemensamt för framför allt R01 och R05 är att båda tjänstgjorde i ett skyttekompani, som genererar likheter i erfarenheter. En likhet är styrketalet som förbandet nyttjar. Där båda menar att de inte kan vara för få på deras patruller, då det finns en högre risk att utsättas för en attack och erhålla sämre konsekvenser från den.

OP SA 20–23

Ytterligare ett gemensamt mönster, som egentligen är en konsekvens av vädret, är att patrullerna strävas efter att genomföras så lätt som möjligt, men beroende vilket år informanten tjänstgjorde i Afghanistan, var det inte möjligt att gå utan kroppsskydd. Eller som R03 säger att de strävade att genomföra patruller på de tider på dygnet när det är svalt och inte mitt på dagen.

En konsekvens som är ett mönster för informanterna från Sverige är hur öppna utposterna var för civila. Generellt sett menar de svenska informanterna att deras utposter var mer stängda och som R04 nämner att ANA inte släppte in civila på grund av risken av infiltratörer. Medan R05 från England nämner att de ofta släppte in civila på deras utposter, där de civila kunde få hjälp med exempelvis sjukvård.

4.6. Diskussion kopplat till teori

Kopplat till den empiri som presenterats om utposters placering, har de generellt sett placerats för att kunna ha militär närvaro i ett område. De tidigare insatserna som har presenterats (2005–2007) var utformade som observatörsinsatser, där små enheter, oftast en grupp till tropp verkade över ett stort område. Men på grund av den lägre hotnivån kunde de verka mer öppet och fritt, samt anställa lokalbefolkning för att bemanna safe houses.

De senare åren (2009–2012) när hotnivån var betydligt högre, behövde förbandet hålla högre säkerhet och således behövdes större utposter med mer personal som både kunde bemanna utposten och patrullera i området vid den. I Kilcullens artikel 1, 2 och 10, lyfts vikten av närvaro och kännedom om området, vilket även syns i exempelvis R01 insats. Där R01 nämner att de tog en höjd i ett område som de tidigare har behövt framrycka till. Detta medgav att de fick betydligt högre närvaro i området och kunde genomföra patruller oftare. Men en konsekvens av att de hade en permanent närvaro i ett område där fienden fanns, så blev det mer strider.

Ett annat exempel från kapitel 4.4. är att R05 var begränsad i att kunna verka utanför Sangin där talibanerna fanns. Detta föranledde ett högre tryck på Sangin, eftersom talibanerna delvis dikterade striden för att R05 inte kunde vara där talibanerna fanns permanent. Men som R05 nämner under kapitel 4.4. att när de kunde genomföra operationer där talibanerna fanns, så medförde det ett lättat tryck på Sangin. Kilcullen (2010, ss.35–36) lyfter denna problematik

OP SA 20–23

under artikel 10, att om du inte kan etablera närvaro över hela ditt område. Sträva då att etablera närvaro där du kan, då det är bättre än inget. Några exempel som Kilcullen lyfter är att genomföra fotpatruller och nattpatruller. Vilket R05 nämner att de genomförde frekvent i Sangin, men mer tyngd på nattpatruller, då det var säkrare utifrån IED-hotet.

Kopplat till tilliten menar Kilcullen (2010, S. 37) att det är viktigt att bygga tillit i sitt område till de civila och tvärtom. Detta lyfter både R02 och R03 som en viktig faktor när de var där den tidiga perioden (2005–2007). Men även att det var lättare då, eftersom fiendehotet var mycket lägre så kunde de besöka lokala marknader, samtala med civila och handla av lokala affärer. Medan de senare åren (2009–2012) var det svårare att skapa tillit på det sättet på grund av fiendehotet, men att det eftersträvades så långt det var möjligt.

Fortsättningsvis menar Kilcullen (2010, ss. 32–33) att en chef bör nyttja så lite och lätt utrustning som möjligt eftersom fienden är lätta och bär få vapen och utrustning, vilket gör dem rörliga. Men flera av informanterna menar att hotbilden var för hög för att göra avkall på skyddsutrustning och bepansrade fordon. Således går det emot vad Kilcullen menar under artikel 5. Precis som R05 lyfter under kapitel 4.3. att de hade ett så högt IED-hot, så behövde de bära skyddsutrustning för att inte få fler förluster av IED:er. Sedan strävade de efter att vara lätta, men att deras uppgifter och utrustning inte alltid tillåter det, till exempel radion som väger 35kg. Även om soldaten gör avkall på stridspackning, mindre ammunition och vatten, så väger det fortfarande mycket. Men även som R03 lyfter under kapitel 4.2. att de behövde använda bepansrade fordon för att hotbilden var för hög för att använda oskyddade terrängbilar som tidigare insatser hade haft. Men det gemensamma är att de försöker projicera en vänlig bild av sig själva mot civilbefolkningen, men att de inte alltid går att göra avkall på utrustning och fordon, för de hade fortfarande en fiende som aktivt strider mot dem.

Avslutningsvis som enligt kritiken mot Kilcullens teori, om att teorin och de 28 artiklarna kan upplevas som oklar. Så finner jag även här att den kan delvis förklara varför vissa konsekvenser som berörs ovan uppstod. Men samtidigt är den emot sägande, som i stycket ovan. Således går det att delvis tolka konsekvenserna från Kilcullens teori. Men en bidragande faktor är i vilken kontext som detta görs i. Då Kilcullen arbetade mycket med USA:s armé (Kilcullen, 2010, s. 25). Så är teorin troligtvis mer korrekt om den nyttjas på USA:s utposter än England och Sverige, trots att samtliga tillhörde ISAF.

5. Avslutning

5.1. Sammanfattning av studien

Sammanfattningsvis för att återkoppla till frågeställningen som denna studie skall besvara:

- Vilka konsekvenser uppstod av mindre utposters placering på lägre förbandsnivå i Afghanistan?

Utifrån studiens frågeställning identifierades tidigare forskning som lyfts under kapitel 1.1. där det framgår att forskningsområdet om upprorsbekämpning på lägre förbandsnivå kopplat till utposter är ytterst begränsad. Vilket skapar en tydlig forskningslucka som denna studie strävar till att öppna upp för att möjliggöra vidare forskning inom området. Vidare valdes Kilcullens teori om upprorsbekämpning och dess 28 artiklar som behandlar just kompaninivån, som sedan operationaliserades till intervjufrågor och analysens upplägg. Sedan lyftes och analyserades empirin från respektive intervju och sammanfattades med gemensamma mönster. Slutligen genomfördes en teoridiskussion kopplat till empirin. För att sedan i detta kapitel dra slutsatser utifrån empirin och teorin.

5.2. Slutsatser och diskussion

En intressant observation och slutsats är skillnaden mellan England och Sverige. En hypotes som jag hade innan denna studie var att om ett förband har mycket strid i sitt område, så blir förbandet mer ovilligt att ha en öppen utpost. Exempelvis att civila inte får komma in på utposten, på grund av hotet från fienden. Men utifrån det empiriska materialet som analyserats så har det visat tvärtemot. Trots att R05 som tillhörde brittiska armén hade mer strider i sitt område, ansåg fortfarande R05 att de tillät civila att besöka dessa utposter och det förekom att civila uppsökte deras utposter för sjukvård, med mera (R05). Medan den svenska utposten i Ali Zayi, beskrevs som mer stängd av R01 och att det skulle vara förvånande om de tillät civila besök in på utposten (R01). Dock går det ej att generalisera denna slutsats, eftersom det är två enskilda individer som intervjuats. Som är deras subjektiva uppfattning som framställs, men samtidigt skiljer det enbart ett år emellan deras insatser, vilket gör det till en intressant slutsats och konsekvens av Englands och Sveriges förhållningssätt mot de civila och fienden.

OP SA 20–23

Ytterligare en slutsats är kopplat till utposten Ali Zayi hill, att en positiv konsekvens var att de fick mer närvaro i området, än vad de hade tidigare, vilket innebar att de kunde på ett bättre sätt motverka insurgenterna. Men problemet som fanns var att terrängen, mest kopplat till vägnätet var för dåligt för att bära fordonstransporter som till exempel logistiklastbilar. Vilket resulterade i sönderkörda vägar, diken och vägtrummor. Som resulterade i ett mer arbete för förbandet för att antingen reparera eller ersätta skador på infrastrukturen (R01). Således blir slutsatsen att en utpost bör beakta terrängen runt om kopplat till förbandets fordon och logistikvägar och inte enbart terrängen ur perspektivet striden, utan även ur ett logistiskt perspektiv.

Vidare nämner flera informanter att vägnätet var dåligt och det ofta fanns brist på alternativa framryckningsvägar. Som resulterade i en förutsägbarhet, vilket R03 nämner i sin intervju, där deras förutsägbarhet resulterade i att deras patrull blev utsatta för en IED. Andra informanter nämner att deras vägval till och från deras utposter och safe house var begränsat vilket påverkade deras framryckningsvägar. En konsekvens av detta som R01 nämner är att insurgenterna minerade vägarna till deras utpost, men eftersom de hade en tillräckligt bra relation till de civila, fick de information om när vägarna var minerade. Vidare på detta som R03 nämner att vägen som gick till Darzab var så pass kanaliserande, vilket gav möjligheter till fienden att genomföra eldöverfall mot dem. Detta blev så påtagande att de behövde övergå till helikoptertransporter, i stället för fordonstransporter. För att det var för hög risk för att framrycka på den vägen. Kopplat till R05 är att Sangin var kanaliserande med dess murar vid vägarna, vilket kanaliserade deras framryckningar. Som resulterade i en slags förutsägbarhet som fienden utnyttjade med att placera IED:er vid dessa vägar och murar, som resulterade i förluster. Slutsatsen av detta blir att om framryckningsvägen till och från utposten/förläggningen är förutsägbar, finns det en överhängande risk för att bli utsatt för en attack. Detta kan ses som en självklar slutsats. Men samtidigt genererar det i att utposten kan bli svår att nå om fienden väljer att anfälla utposten. Där fienden vet sen tidigare vilken väg förstärkningar kommer på, tillika vilken väg som de på utposten kommer ta för att tillbakarycka eller framrycka på.

Fortsättningsvis påverkar styrketalet på förbandet i området med vad de kan göra. Exempelvis menar R05 att de kunde genomföra operationer med fyra till fem plutoner av sina sex plutoner. Men när halva kompaniet deltog i en operation på en annan plats, blev de tre kvarstående plutonerna tillräckligt statiska för att tillåta talibanerna att närma sig utposterna och placera ut

OP SA 20–23

IED:er. Men en bidragande faktor var även terrängen som växte ut under samma tidsperiod. R01 nämner också denna problematik med Ali Zayi hill som krävde en pluton över tid. Även deras kompani var sex plutoner och verkade över ett stort område. Men precis som R01 säger i sin intervju, så lades den utposten ned i efterkommande mission. Där en faktor kan ha varit att de var för få plutoner för att bemanna utposten och samtidigt vara rörliga och kunna lösa uppgifter. För att även återkoppla till problemformulering om utposten Keating, där de var för få på utposten för att både försvara den och bedriva längre patruller i området. Där en konsekvens blev att de enbart kunde patrullera känd terräng för tidigare strider vid utposten. Således blir slutsatsen att en utpost placering måste vägas mot antalet soldater som skall bemanna den och vilka uppgifter förbandet skall lösa. R05 valde att ha färre utposter än sin efterträdare, eftersom då kunde R05 vara mer rörlig med sitt kompani. Men fick konsekvensen av att de delvis hade mindre närvaro eftersom de inte nödvändigtvis var i ett grannskap varje dag, som en utpost kan erbjuda.

Slutligen är det svårt att dra generaliserbara slutsatser från denna studie och analys på grund av antalet informanter, årtal i Afghanistan och typ av insats. Exempelvis var enbart två informanter som tjänstgjorde på sin egen nations skyttekompanier, medan övriga antingen var mentorer för ANA eller tjänstgjorde som MOT under de tidigare åren. Studiens resultat hade kunnat förbättras om fler informanter hade nyttjats och om de hade mer liknande insatser, för att erhålla fler liknande miljöer och erfarenheter. Men samtidigt visar slutsatserna att vissa konsekvenser förekom hos flera av informanterna, trots flera år emellan och olika typer av insatser. Vilket påvisar att en viss generaliserbarhet finns. Men även att dessa konsekvenser är återkommande för de informanter som har nyttjats i denna studie.

5.3. Vidare forskning

Eftersom denna studie bygger på intervjuer som metodologiskt angreppssätt, innebär det även att studiens empiri är begränsad till materialet från respektive intervju. Vilket möjliggör för vidare forskning genom andra metodologiska angreppssätt som kan ge nya perspektiv. Ett exempel som gavs som förslag från en av informanterna är att göra en litteraturstudie som bygger på rapporter från svenska afghanistanmissioner. Dessa är hemligstämplade, men kan begäras ut från Försvarsmakten som redigerar dem till öppna källor. Vilket medger ett helhets-

OP SA 20–23

perspektiv som reducerar den subjektiva faktorn från informanterna. Således kan denna studies tillkortakommanden och slutsatser kunna utvecklas med ett helhetsperspektiv från dessa rapporter.

Ytterligare ett förslag på vidare forskning är att analysera andra länder inom ISAF under samma period. Som verkade i andra regioner och kan således haft andra konsekvenser som är unika för deras region. Detta kan då göras med samma format som denna studie med intervjuer, eller som förslaget ovan med litteraturstudie och statliga rapporter.

5.4. Relevans för yrkesutövningen

Den relevans som finns för yrkesutövningen med denna studie är just konsekvenserna. Genom att analysera de konsekvenser som har uppstått av utposter i olika sammanhang. Kan studien bidra till att antingen undvika konsekvenserna, eller bättre rusta de som skall verka i en liknande konflikt. Dock är det viktigt att inte se detta som en generaliserbar studie. Utan varje utpost och konflikt är unik och det är för mycket variabler och kontexter som gör det svårt att generalisera. Men å andra sidan kan studien ge mer verktyg till läsarens verktygslåda att använda. Exempelvis som utposten Ali Zayi hill att terrängen må ha varit bra ur ett utpost perspektiv, men terrängen gav konsekvenserna av att logistiken med dess fordon förstörde vägnätet och infrastrukturen från fordonens tyngd. Som resulterade i ett extraarbete för att antingen reparera eller ge ersättning.

Slutligen för en fredskontext i Sverige kan detta resonemang exemplifieras med övningar. Att ett visst område erbjuder bra övningsmöjligheter, men en konsekvens kan vara att vägnätet är för dåligt för att bära förbandets fordon, eller att övningsområdet är så pass avlägset att det krävs helikopter eller medförd sjukvårdsresurs för att hantera skador. Vilket skapar extra kostnader som behöver vägas mot övningens slutmål.

Litteraturförteckning

Artiklar

- Chin, Warren. 2007. British Counter-Insurgency in Afghanistan. *Defense & Security Analysis* 23(2): 201-225. Doi: [10.1080/14751790701424762](https://doi.org/10.1080/14751790701424762)
- Farrell, Theo. 2010. Improving in War: Military Adaptation and the British in Helmand Province, Afghanistan, 2006–2009. *The Journal of Strategic Studies* 33(4): 567-594. Doi: [10.1080/01402390.2010.489712](https://doi.org/10.1080/01402390.2010.489712)
- Gordillo, Gastón. 2018. Terrain as insurgent weapon: An affective geometry of warfare in the mountains of Afghanistan. *Political Geography* (64): 53-62. Doi: [10.1016/j.polgeo.2018.03.001](https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2018.03.001)
- Haaland, Torunn Laugen. 2016. The Limits to Learning in Military Operations: Bottom-up Adaptation in the Norwegian Army in Northern Afghanistan, 2007–2012. *Journal of Strategic Studies* 39(7): 999-1022. Doi: [10.1080/01402390.2016.1202823](https://doi.org/10.1080/01402390.2016.1202823)
- Larsdotter, Kersti. 2008. Exploring the utility of armed force in peace operations: German and British approaches in northern Afghanistan. *Small Wars & Insurgencies* 19(3): 352-373. Doi: [10.1080/09592310802228682](https://doi.org/10.1080/09592310802228682)
- Lebovic, James H. 2011. BALANCING INCOMPATIBLES. *The Review of Politics* 73(3): 524-527. Doi: [10.1017/S0034670511003585](https://doi.org/10.1017/S0034670511003585)

Litteratur

- Crane, Conrad. 2010. United States. Rid, Thomas och Keaney Thomas (red). *Understanding Counterinsurgency: Doctrine, operations, and challenges*. Abingdon: Routledge, 59-72.
- Esaiasson, Peter; Gilljam, Mikael; Oscarsson, Henrik; Towns, Ann och Wängnerud, Lena. 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5. uppl. Stockholm: Wolters Kluwer.
- Holmberg, Arita och Hallenberg, Jan. 2017. Introduction. Holmberg, Arita och Hallenberg, Jan (red). *The Swedish Presence in Afghanistan: Security and Defence Transformation*. Abingdon: Routledge, 1-18.
- Kilcullen, David J. 2010. *Counterinsurgency*. New York: Oxford University Press.
- Mansoor, Peter. 2010. Army. Rid, Thomas och Keaney Thomas (red). *Understanding Counterinsurgency: Doctrine, operations, and challenges*. Abingdon: Routledge, 75-86.
- Moore, Brenda L. 2014. In-depth interviewing. Soeters, Joseph; Shields, Patricia M och

OP SA 20–23

Rietjens, Sebastiaan (red). *Routledge Handbook of Research Methods in Military Studies*. Abingdon: Routledge, 116-128.

Tapper, Jake. 2013. *The outpost: an untold story of American valor*. New York: Back Bay Books, Little, Brown, and Company.

Ucko, David H och Egnell, Robert. 2013. *COUNTERINSURGENCY IN CRISIS: Britain and the Challenges of Modern Warfare*. New York: Columbia University Press.

Yin. Robert K. 2009. *Case Study Research: Design and Methods*. 4. uppl. London: SAGE Inc.

Yin, Robert K. 2013. *Kvalitativ forskning: från start till mål*, övers. Retzlaff, Joachim. Lund: Studentlitteratur.

Handböcker

U.S. Army och U.S. Marine Corps. 2006. *Counterinsurgency*. FM 3-24/MCWP 3-33.5.

Internet

Collins, Elizabeth M. 2013. *COP Keating battle begins, Medal of Honor nominee Romesha takes action*. https://www.army.mil/article/95790/cop_keating_battle_begins_medal_of_honor_nominee_romesha_takes_action (Hämtad 2023-03-31)

Etikprövningsmyndigheten. 2023. <https://etikprovningensmyndigheten.se/vanliga-fragor/> (Hämtad 2023-04-05)

Försvvarshögskolan. 2023. *Så här hanterar vi dina personuppgifter*. <https://www.fhs.se/om-forsvarshogskolan/kontakta-oss/om-webbplatsen/personuppgifter-pa-forsvarshogskolan.html> (Hämtad 2023-04-05)

Integritetskyddsmyndigheten. 2022. *Det här gäller enligt dataskydds-förordningen*. <https://www.imy.se/verksamhet/dataskydd/det-har-galler-enligt-gdpr/> (Hämtad 2023-04-05)